

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא שנו אלא שלא גמר, אבל גמר - חוזר ומקריב.	איתמר נמי, אמר רב שמן בר אבא אמר רבי יוחנן:									◊	ט.
מאי גמר?			ז								ט.
אילימא גמר קרבנותיו			!								ט.
מאי מקריב?			ז								ט.
אלא שלא גמר היום, אבל גמר היום - חוזר ומקריב.			!							◊	ט.
מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג - חוגג את כל הרגל, ויום טוב האחרון של חג.										■	ט.
עבר הרגל ולא חג - אינו חייב באחריותו, על זה נאמר (קהלת א') מעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות.										■	ט.
איזהו מעוות שאינו יכול להתקן - זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר. אם תאמר בגונב וגזול - יכול הוא להחזירו ויתקן.	רבי שמעון בן מנסייא:									◊ ■	ט.
אין קורין מעוות אלא למי שהיה מתוקן בתחילה ונתעוות, ואיזה? זה תלמיד חכם הפורש מן התורה.	רבי שמעון בן יוחי:									◊ ■	ט.
מנהני מילי?										⋈	ט.
נאמר עצרת בשביעית של פסח, ונאמר עצרת בשמיני של חג, מה להלן לתשלומין - אף כאן לתשלומין.	רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:									! ◊	ט.
מופנה, דאי לאו מופנה - איכא למיפרך: מה לשביעי של פסח - שכן אינו חלוק משלפניו, תאמר בשמיני של חג שחלוק משלפניו.										◊ ■	ט.
לאיי, אפנויי מופנה. מכדי, מאי עצרת - עצור בעשיית מלאכה, הכתיב (דברים ט"ו) לא תעשה מלאכה, עצרת דכתב רחמנא למה לי? - אלא שמע מינה לאפנויי.										■	ט.
ותנא מייחי לה מהכא,										! ◊	ט.
(ויקרא כ"ג) וחתם אתו חג לה' שבעת ימים, יכול יהא חוגג והולך כל שבעה - תלמוד לומר אתו, אותו אתה חוגג, ואי אתה חוגג כל שבעה, אם כן למה נאמר שבעה - לתשלומין.	דתניא:									! ◊ ■	ט.
ומניין שאם לא חג יום טוב הראשון של חג שחוגג והולך את כל הרגל ויום טוב האחרון - תלמוד לומר (ויקרא כ"ג) בחדש השביעי תחג אתו.										! ◊ ■	ט.
אי בחדש השביעי - יכול יהא חוגג והולך החדש כולו? תלמוד לומר: אתו - אותו אתה חוגג, ואי אתה חוגג חוצה לו.										! ■	ט.
ומאי תשלומין?										⋈	ט.
תשלומין לראשון	רבי יוחנן:									! ◊	ט.
תשלומין זה לזה.	ורבי אושעיא:									! ◊	ט.
מאי בנייהו?										⋈	ט.
חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני איכא בנייהו.										!	ט.
תשלומין לראשון, כיון דלא חזי בראשון - לא חזי בשני.	רבי יוחנן:									! ◊	ט.
תשלומין זה לזה, אף על גב דלא חזי בראשון - חזי בשני.	ורבי אושעיא:									! ◊	ט.
ומי אמר רבי יוחנן הכי?										ז	ט.
נטמא ביום - מביא, בלילה - אינו מביא.	והאמר חזקיה:									! ◊	ט.
אף בלילה נמי מביא	ורבי יוחנן:									! ◊	ט.
שאני טומאה דיש לה תשלומין בפסח שני.	רבי ירמיה:									!	ט.
הניחא למאן דאמר פסח שני תשלומין דראשון הוא. אלא למאן דאמר שני רגל בפני עצמו הוא - מאי איכא למימר?	מתקף לה רב פפא:									ז	ט.
קסבר רבי יוחנן לילה אינו מחוסר זמן.	אלא אמר רב פפא:									!	ט.
ומי אמר רבי יוחנן הכי?										ז	ט.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת פסקה O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ראה אחת בלילה ושנים ביום - מביא, שנים בלילה ואחת ביום - אינו מביא.	והאמר רבי יוחנן:									ז	◊	ט:
ואי סלקא דעתך קסבר רבי יוחנן לילה אינו מחוסר זמן, אפילו שנים בלילה ואחת ביום מביא										ז		ט:
כי קאמר רבי יוחנן - לדברי האומר לילה מחוסר זמן.										!	◊	ט:
לדברי האומר? פשיטא										ז		ט:
שנים ביום ואחת בלילה אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא כאתקפתא דרב שישא בריה דרב אידי - קמשמע לן כדבר יוסף.										!	◊	ט:
עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו, ועל זה נאמר מעות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות.	[ת"ק]									◊	■	ט: <
האי להימנות? להמלאות מיבעי ליה אלא זה שמנוהו חביריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמהן.	אמר ליה בר הי להלל:									◊	■	ט:
מעות לא יוכל לתקן - זה שביטל קריאת שמע של שחרית, או קריאת שמע של ערבית, או שביטל תפלה של שחרית, או תפלה של ערבית, וחסרון לא יוכל להימנות - זה שנמנו חביריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמהן.	תניא נמי הכי:									■	■	ט:
מאי דכתיב: (מלאכי ג') ושבחם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו, היינו צדיק היינו עובד אלהים, היינו רשע היינו אשר לא עבדן	אמר ליה בר הי להלל:									ז	◊	ט:
עבדו ולא עבדו - תרוייהו צדיקי גמורי נננהו. ואינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד.	אמר ליה: [הלל]									!	◊	ט:
ומשום חד זימנא קרי ליה לא עבדו?	אמר ליה: [בר הי]									ז		ט:
אין, צא ולמד משוק של חמרין: עשרה פרסי - בזווא, חד עשר פרסי - בתרי זוזי.	אמר ליה: [הלל]									!	◊	ט:
מאי דכתיב (ישעיהו מ"ח) הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני - מלמד שחזר הקדוש ברוך הוא על כל מדות טובות ליתן לישראל, ולא מצא אלא עניות.	אמר ליה אליהו לבר הי									■	◊	ט:
הי ואמרי לה לרבי אלעזר:	שמואל ואיתימא רב יוסף:									■		ט:
היינו דאמרי אינשי: יאה עניותא ליהודאי כי ברזא סומקא לסוסיא חיורא.	רבי שמעון בן מנסיא:									■	◊	ט:
אי זה הוא מעות לא יוכל לתקן - זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר וכו'.												ט:
הוליד - אין, לא הוליד - לא?										ז	◊	ט:
גונב אדם - אפשר שיחזיר גנבו ויתקן, גוזל אדם - אפשר שיחזיר גזלו ויתקן, אבל הבא על אשת איש ואסרה לבעלה - נטרד מן העולם והלך לו.	והא תניא, רבי שמעון בן מנסיא:									◊	ז	ט:
אין אומר בקרו גמל, בקרו חזיר. אלא: בקרו טלה. ואי זה - זה תלמיד חכם שפירש מן התורה.	רבי שמעון בן יוחי:									◊	■	ט:
כל תלמיד חכם שפירש מן התורה עליו הכתוב אומר: (משלי כ"ז) כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו, ואומר: (ירמיהו ב') מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי?	רבי יהודה בן לקיש:									■	◊	ט:
לא קשיא כאן - באחותו פנויה, כאן - באשת איש.										!	◊	ט:
ואי בעית אימא: הא והא באשת איש, ולא קשיא כאן באונס, כאן - ברצון.										!	◊	ט: